

[Boligministeren.]

familier fra sanerede lejligheder i Københavns kommune at anvise lejligheder i statsstøttet byggeri i omegnskommunerne — altså netop noget, der skulle være til nytte for de familier, fru Lis Møller pegede på.

Bortset fra de særlige undtagelsestilfælde er det i reglerne om det sociale byggeri forudsat, at lejlighederne principielt skal stå til rådighed for alle mindrebemidlede. I ministeriets cirkulære af 22. november 1961 om ændringer i lov om boligbyggeri er det udtrykkeligt anført, at kommunalbestyrelserne ikke i kraft af deres kontrolbeføjelser kan stille krav om forudgående bopæl i kommunen.

Ministeriet er imidlertid bekendt med tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse enten som vilkår for kommunal støtte til et byggeri eller i forbindelse med grundsalg til et socialt boligforetagende har stillet krav om, at der til det pågældende byggeri kun må anvises sådanne lejere, som bor i og i en vis tid forud for lejemålets indgåelse har haft bopæl i kommunen. Det er også forekommet, at kommunalbestyrelserne ligefrem har forbeholdt sig anvisningsretten.

Boligministeriet har i disse tilfælde gjort kommunalbestyrelserne opmærksom på, at boliganvisningsreglerne ikke længere giver adgang til at stille bopælskrav, og at ministeriet af hensyn til bevægeligheden på boligmarkedet finder, at der ikke i forbindelse med afhændelse af byggegrunde eller ydelse af kommunal støtte til boligbyggeri bør stilles krav om forudgående bopæl i kommunen som vilkår for tildeling af lejligheder i det pågældende byggeri.

Hvorvidt en kommunalbestyrelse lovligt kan stille et sådant krav, f. eks. i forbindelse med salg af byggegrunde, må afgøres på grundlag af kommunallovgivningens regler, og vi har derfor for nogen tid siden bedt indenrigsministeriet om at se på dette spørgsmål. Indenrigsministeriet undersøger i øjeblikket problemet, men overvejelserne er ikke afsluttet.

Jeg vil gerne understrege til slut, at jeg lægger vægt på, at der ikke i de enkelte kommuner stilles krav om forudgående bopæl som betingelse for at godkende lejere til socialt byggeri. Sådanne vilkår hæmmer bevægeligheden på boligmarkedet.

Men det er da også mit indtryk, at der er voksende forståelse i kommunerne — idet vi dog må være klar over de vanskeligheder, også kommunerne har i den nuværende boligsituation — for dette synspunkt, og jeg håber, at de kommunalbestyrelser, som endnu tror på stavnsbåndets velsignelser, vil tage spørgsmålet under alvorlige overvejelser og opgive at stille disse bopælskrav.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke boligministeren for svaret. Det glæder mig, at boligministeren har mødt en voksende forståelse i kommunerne; det har jeg altså ikke. Jeg vil gerne understrege, at det af de grunde, som jeg har fremført, er meget vigtigt, at dette cirkulære bliver overholdt, og derfor vil jeg henstille til boligministeren at overveje alvorligt at bringe forholdene i orden, eventuelt igennem et direkte lovgivningsinitiativ.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om leje.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 1342, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 49).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Moltke: Med hensyn til det foreliggende forslag til lov om leje skal jeg endnu en gang understrege: vi har taget forbehold med hensyn til ejendomsskatterne, men vi stemmer for lovforslaget som helhed for dermed at erklære, at vi er indforstået med bevarelsen af huslejebeskyttelsen her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.